

MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Advies

van 6 oktober 2005

over het ontwerp van besluit

verspreiding van milieu-informatie

D/2005/7080/A35

Overname wordt verwelkomd, mits bronvermelding

© 2005 Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
Kliniekstraat 25, 4de verdieping
B-1070 Brussel
tel. 02-558 01 30
fax 02-558 01 31
e-mail: info@minaraad.be
internet: www.minaraad.be

Inleiding

Op 27 juli 2005 ontvingen MiNa-Raad en SERV een adviesvraag van de Vlaamse Regering over een ontwerp van besluit betreffende de verspreiding van milieu-informatie.

De regering vroeg advies binnen een termijn van dertig werkdagen. De raden vroegen uitsstel tot 12 oktober 2005.

Het advies werd voorbereid door een gemengde werkgroep van SERV en MiNa-Raad.

De MiNa-Raad keurde het advies goed op 6 oktober 2005. Het advies werd quasi unaniem vastgesteld mits één standpunt van VOKA.

De MiNa-Raad verrichtte eerder al heel wat werk rond het – ruimere – thema ‘toegang tot informatie’ en ‘inspraak’. Wie op zoek is naar meer informatie kan die o.a. vinden in het MiNa-Raad advies nr. 2004 | 10 van 24 februari 2005 over de implementatie in Vlaanderen van het Verdrag van Aarhus.

Hubert David
Voorzitter MiNa-Raad

I. Situering

- [1] **Relevant internationaal en Europees recht.** Internationale regelgeving legt Vlaanderen op om werk te maken van de verspreiding van milieu-informatie. Meer bepaald bevat artikel 5 van het Verdrag van Aarhus (1998) een lijst met verplichtingen betreffende de verspreiding van milieu-informatie. Een belangrijke verplichting, met name de verplichting om geleidelijk aan een voor het publiek toegankelijk gegevensbestand met verontreinigingsgegevens te ontwikkelen, werd verder uitgewerkt in het PRTR-protocol (Pollutant Release and Transfer Registers, 2003).

De EU vertaalde deze internationale regelgeving in Richtlijn 2003/4/EG van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie. De richtlijn moest door de lidstaten omgezet zijn tegen 14 februari 2005. Ter omzetting van het PRTR-protocol werkt de EU momenteel aan de vervanging van EPER (European Pollutant Emission Register) door een meer uitgebreid Europees PRTR (E-PRTR).

Zeker met betrekking tot de problematiek van de verspreiding van milieu-informatie is ook Richtlijn 2003/98/EG relevant. Ze regelt het commerciële of niet-commerciële gebruik dat andere overheden en private economische actoren kunnen maken van informatie die zij van de overheid verkrijgen. Die richtlijn is nog niet omgezet in Vlaams recht.

- [2] **Er is een uitvoeringsbesluit nodig op het decreet Openbaarheid van Bestuur (2004) om uitvoering te geven aan de internationale en Europese regelgeving over het verspreiden van milieu-informatie.** Het decreet Openbaarheid van Bestuur (art. 28) bevat een algemene regeling inzake 'actieve openbaarheid'. Het legt aan alle 'instanties' die vallen onder het toepassingsgebied van het decreet Openbaarheid van Bestuur de verplichting op om 'de bevolking of de betrokken doelgroepen systematisch, correct, evenwichtig, tijdig en op verstaanbare wijze voor te lichten over haar beleid, regelgeving en dienstverlening en over de rechten die de bevolking

verkrijgt uit hoofde van dit decreet'. De bepaling bevat enerzijds kwaliteitseisen en geeft anderzijds in vrij abstracte bewoordingen aan welke informatie 'actief' moet worden openbaar gemaakt. Ze stipt verder aan dat informatie, die valt onder de uitzonderingsgronden van de passieve openbaarheid, niet wordt verspreid via actieve openbaarheid. Voor milieu-informatie moet dan wel worden aangegeven op welke plaatsen informatie werd weggelaten en waarom dit gebeurde.

Artikel 29 bevat een meer concrete toepassing van deze algemene bepaling. Het legt aan alle bestuursinstanties op om een gezamenlijk bestand aan te leggen met wegwijsinformatie en eerstelijnsinformatie.

Het decreet Openbaarheid van Bestuur bevat ook een bepaling die specifiek verband houdt met milieu-informatie (art. 30). Ook art. 30 bevat kwaliteitseisen voor de te verspreiden informatie en voor de wijze van verspreiding ervan. Dit artikel maakt het verder mogelijk om bij besluit van de Vlaamse Regering aan te geven welke milieu-informatie minimaal moet verspreid worden door in het besluit op te sommen milieu-instanties. Dit besluit is nodig om omzetting te geven aan de vrij gedetailleerde internationaalrechtelijke verplichtingen m.b.t. de verspreiding van milieu-informatie. In een vorig advies vroeg de MiNa-Raad al om werk te maken van dat uitvoeringsbesluit. Met het voorliggende dossier wordt gehoor gegeven aan deze vraag. De deadline van de Europese richtlijn (14 februari 2005) werd niet gehaald.

II. Algemene beoordeling

[3] De keuze om in het voorliggende besluit de juridische verplichtingen te beperken is verantwoord voor het voorliggende beleidsonderdeel, op voorwaarde dat de beleidsvisie voldoende wordt uitgewerkt in een (niet juridisch bindend) beleidsdocument dat uitmond in concrete beleidsmaatregelen. De Vlaamse Regering kiest er in het voorgelegde dossier voor om de juridisch afdwingbare bepalingen beperkt te houden. Het dossier bevat heel weinig informatie over de wijze waarop de juridische verplichtingen concreet waar gemaakt zullen worden of over het beleid dan kan (zal) worden gevoerd, los van juridische bepalingen.

De overheid moet een visie ontwikkelen die het ter beschikking stellen van milieu-informatie kadert in de doelstellingen betreffende participatie, onderbouwde beleidsvoorbereiding en -evaluatie. Ze zou ook zicht moeten hebben op de wijze waarop ze deze visie stapsgewijs in de praktijk wil omzetten. De reguleringssimpactanalyse (RIA) bij het voorliggende ontwerpbesluit bevat enkele relevante ideeën terzake. Maar in het document wordt enkel beargumenteerd waarom ze niet juridisch werden uitgewerkt. Er wordt niet aangegeven of ze zullen worden gerealiseerd en, zo ja, hoe en wanneer dit zal gebeuren.

[4] Enkele bijkomende verplichtingen tot verspreiding van milieu-informatie moeten worden toegevoegd aan het besluit. De MiNa-Raad pleit ervoor om documenten, zoals milieuvergunningen, milieubeleidsvereenkomsten en voor de besluitvorming relevante regeringsdocumenten ook op actieve wijze te gaan verspreiden. Het voorliggende besluit moet in die zin worden aangevuld (zie nrs. 6, 7 en 8).

III. Aanbevelingen

m.b.t. het ontwerpbesluit

3.1. Afstemming met andere regelgeving

- [5] De regering moet inspanningen leveren om de specifieke regelingen in het Vlaamse milieurecht over actieve openbaarheid af te stemmen op en/of te integreren in het voorliggende besluit. Het Vlaamse milieurecht bevat momenteel een reeks specifieke verplichtingen om milieu-informatie actief openbaar te maken. De RIA (p. 4) vermeldt, als één van de keuzemogelijkheden bij het opstellen van de reglementering, dat de beleidsverantwoordelijken ervoor konden kiezen om de verschillende bepalingen in bestaande regelgevingen te integreren in een algemeen besluit.

Dit spoor werd blijkbaar niet verder ontwikkeld. Wellicht omdat de omzettingstermijn van de richtlijn al overschreden was.

Nochtans bevat het Vlaamse implementatierapport van het Verdrag van Aarhus al een gedeeltelijke inventaris van de verplichtingen terzake. Veelal gaat het om verplichtingen om documenten openbaar te maken (en er inspraak over te organiseren) in het kader van specifieke besluitvormingsprocedures.

In een eerder advies deed de MiNa-Raad al voorstellen terzake.¹ De Raad beveelt aan om de inventaris te vervolledigen. In een tweede fase moeten alle specifieke verplichtingen worden beoordeeld. Moet een verplichting behouden blijven? Of is ze overbodig geworden in het licht van de bepalingen van het voorgenomen uitvoeringsbesluit actieve openbaarheid? Moet een verplichting worden gemoderniseerd? De overheid kan de laatste vraag enkel beantwoorden als ze een duidelijke visie heeft op de actieve openbaarmaking

1) MINA-RAAD, Advies nr. 2004| implementatie in Vlaanderen van (nr. 39); [hierna geciteerd als 10 van 24 februari 2005 over de het Verdrag van Aarhus, p. 34-35 MiNa-Raad, nr. 2004| 10].

van documenten. Die visie moet uiteraard samenhangen met de beleidsvisie op het gebied van participatie. In dit verband is al veel werk verricht in het kader van een onderzoek dat door de Katholieke Universiteit Leuven werd uitgevoerd in opdracht van de minister van Leefmilieu. Het verdient aanbeveling om hierop verder te bouwen. Werk maken van dit spoor draagt bij tot de realisatie van de regeringsambities op het vlak van de vereenvoudiging van het (milieu)recht.

3.2. Welke gegevens moeten worden verspreid?

- [6] **De overheid moet ook de beslissingen betreffende milieuvergunningen ter beschikking stellen.** In de RIA (p. 7) is te lezen dat het om praktische redenen onmogelijk is om alle milieuvergunningen ‘die belangrijke gevolgen hebben voor het milieu’ met onmiddellijke ingang ‘online’ te plaatsen. Het opleggen van oplossingen met een beperkter ambitieniveau is volgens de RIA niet aangewezen omdat dit o.a. een overdreven formalisering en juridisering zou inhouden en in strijd zou zijn met vereenvoudigingsdoelstellingen. Het zou bovendien leiden tot uitstel van de omzetting van de richtlijn. Artikel 3 verplicht daarom alleen om op elektronische wijze aan te geven waar deze informatie kan worden opgevraagd of gevonden. Al geeft de RIA aan dat in de praktijk via het project Milieu-management Informatiesysteem (MMIS) werk wordt gemaakt van de digitalisering van milieuvergunningen.

Het is nuttig om deze problematiek in historisch perspectief te bekijken. In een beleidsbrief uit 1992 van toenmalig minister van Leefmilieu De Batselier werd absolute prioriteit gegeven aan de ontwikkeling van een databank ‘vergunningen en heffingen’. De minister kondigde toen aan dat de Vlaamse Regering hiervoor een eenmalige som van 30 miljoen BEF vrij zou maken bovenop de informaticakredieten van het departement LIN en dat het beheer van de databank werd toevertrouwd aan AMINAL. De integratie van de voorlopige VLAREM-databank in de definitieve databank “vergunningen en heffingen” (eerste fase) moest vóór 31 december 1992 gerealiseerd zijn.² Voor zover milieuvergunningen elektronisch worden bijgehouden, is het ‘online’ plaatsen ervan een relatief beperkte opdracht.

In vroegere adviezen heeft de MiNa-Raad geregeld gewezen op het belang van een vergunningendatabank. Zo werd in het advies ‘integrale voorwaarden’ gesteld dat een geïntegreerde milieuvergunningendatabank een cruciaal instrument is bij het bepalen van een beleid betreffende hinderlijke inrichtingen. De Raad drong er toen samen met de SERV op aan dat – in lijn met de beleidsnota Leefmilieu (p. 19) – alle vergunningverlenende overheden hiervan bij prioriteit werk zouden maken. Het ‘online’ beschikbaar zijn van milieuvergunningen in databanken zou dus niet alleen voor de burger, maar ook voor de overheden belangrijke voordelen hebben.

2) Gedr. Stukken Vlaamse Raad, Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbe- houd, landinrichting en drinkwater- voorziening, ingediend door dhr. N. De Batselier, 22 oktober 1992, zitting 1992-1993, nr. 236/1, p. 91.

- [7] **Milieubeleidsvereenkomsten (MBO's) en goedgekeurde milieu-effectrapporten (MER's) moeten ook actief openbaar gemaakt worden. Om veiligheidsredenen is de Raad geen voorstander van het actief openbaar maken van veiligheidsrapporten (VR's) en risico-beoordelingen.** De RIA houdt voor de bedoelde documenten dezelfde redenering aan als voor vergunningen. Al deze documenten 'online' plaatsen zou praktisch gesproken niet mogelijk zijn. Een selectie ervan verplicht laten verspreiden zou te veel nadelen hebben voor de kwaliteit van het milieurecht.

De MiNa-Raad heeft vragen bij deze argumenten. Er zijn slechts een tiental milieubeleidsvereenkomsten. Ze moeten volgens artikel 6, § 6 van het decreet betreffende de milieubeleidsvereenkomsten (1994) integraal bekendgemaakt worden in het Belgisch Staatsblad. Zowel de milieubeleidsvereenkomsten als de voorbereidende ontwerpvereenkomsten zijn bovendien nu al terug te vinden op de webstek van EMIS.

Ruw geschat worden jaarlijks een tweehonderdtal MER's en VR's goedgekeurd. Ze komen allemaal bij de centrale administratie AMINAL toe. MER's en VR's worden enkel opge maakt voor de installaties met de grootste potentiële milieu-impact. Slechts een fractie van het totale aantal zijn strategische MER's. Deze documenten worden toch geacht om een grote beleidsrelevantie te hebben.

De Raad erkent dat de actieve openbaarmaking van VR's en risicobeoordelingen een veiligheidsrisico kan inhouden en is er dan ook geen voorstander van. Voor de Raad volstaat voor deze documenten de passieve openbaarheid overeenkomstig de huidige regeling. De actieve openbaarmaking van MBO's en door de administratie goedgekeurde – en dus definitief geworden – MER's moet echter mogelijk zijn en is om juridische en beleidsredenen ook wenselijk, onverminderd de toepassing van artikel 4.3.9, § 2 DABM.³ Artikel 5.7 van het Verdrag van Aarhus legt de overheden op om informatie te publiceren die relevant is voor het opstellen van essentiële beleidsvoorstellen. Net zoals RIA's hebben goedgekeurde MER's tot doel om relevante informatie te verschaffen voor de besluitvorming. MBO's hebben een quasi-regelgevend karakter.

3) Deze bepaling luidt: art. 4.3.9, § 2. De initiatiefnemer kan aan de administratie vragen om te onderzoeken of ze, overeenkomstig artikel 8, § 5, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur, gegevens in de in § 1 bedoelde stukken aan ter inzagelegging moet onttrekken. Hij stelt zijn vraag aan de administratie uiterlijk op het moment dat hij het voltooide project-

MER aan de administratie bezorgt. Hij duidt in zijn vraag aan over welke gegevens het gaat en op welke gronden de onttrekking aan de ter inzagelegging moet gebeuren.

De administratie neemt een beslissing over de vraag van de initiatiefnemer uiterlijk op het moment van de goed- of afkeuring van het project-MER. Ze maakt een belangenafweging overeen-

komstig het bedoelde artikel. De administratie kan de bedoelde gegevens geheel of gedeeltelijk aan ter inzagelegging onttrekken. Als ze beslist tot hele of gedeeltelijke onttrekking aan de ter inzagelegging van de aangeduide gegevens, moet ze de relevante gegevens opnemen in een bijlage. De bijlage wordt niet ter inzage gelegd van het publiek.

STANDPUNT VAN VOKA

Omwille van de wereldwijde concurrentie waaraan onze bedrijven worden blootgesteld, is het voor VOKA niet aanvaardbaar om project-MER's actief openbaar te maken.

- [8] **Voor de besluitvorming relevante regeringsdocumenten.** In een eerder advies stipte de MiNa-Raad al aan dat bij de voorbereiding van beslissingen van de Vlaamse Regering (plannen, beleidsvoornemens,...) en van regelgeving (decreten, besluiten) documenten en adviezen tot stand komen die de regering toelaten om de besluitvorming te beoordelen en desgewenst bij te sturen.⁴

De Raad herhaalt dat de regering op korte tot middellange termijn alle belangrijke documenten die verband houden met die besluitvorming actief openbaar moet maken. Hij denkt in eerste instantie aan alle substantiële beleidsvoorbereidende studies, regelgeving in opmaak (zodra deze in eerste lezing is goedgekeurd), nota's aan de Vlaamse Regering, RIA's, en ten slotte aan alle adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving. De aangekondigde uitbouw van de tabel "regelgeving in opmaak" vormt een goed uitgangspunt. Die uitbouw kan bestaan uit een databank "voorgenomen regelgeving" die, zoals nu, een overzicht geeft en meteen elektronisch toegang verschaft tot alle bedoelde documenten. Dit ligt in de lijn met de door de minister van Ambtenarenzaken vooropgestelde doelstelling "betere raadpleegbaarheid van de teksten" en de in het regeerakkoord opgenomen invoering van een regelgevingsagenda.

3.4. Verslaggeving over de uitvoering van het uitvoeringsbesluit

- [9] **Grijp de verplichting tot verslaggeving over de toepassing van het besluit aan voor het uitvoeren van een evaluatie.** Artikel 8 voorziet in een verslaggeving over de uitvoering van het uitvoeringsbesluit.⁵ De bepaling integreert deze verslaggeving in het verslag over de uitvoering van het decreet zelf, bedoeld in art. 33 decreet Openbaarheid van Bestuur.

De MiNa-Raad vindt de integratie in een bestaand verslag een goede piste. Hij pleit er wel voor om het verslag aan te vullen met een evaluatie van de uitvoering. Dit voorstel sluit aan bij de optie van de minister om een beleid uit te werken op basis van evaluaties.

4) MINA-RAAD, nr. 2004 | 10, p. 35 e.v. (nr. 40)

5) Art. 8 van het besluit 'met inbegrip van de beschikbaarheid van de milieu-informatie op elektronische wijze en via elektronische ge-

vensbanken' is een moeilijk te begrijpen formulering die voor verbetering vatbaar is. Wellicht wordt bedoeld dat het jaarlijkse verslag een inventaris (in algemene termen) moet bevatten van de milieu-

informatie die elektronisch ter beschikking wordt gesteld en van de elektronische gegevensbanken die milieu-informatie bevatten.

3.4. Besluitvorming over het voorliggende ontwerpbesluit

- [10] **Ook de mogelijke baten van beleidsopties moeten worden onderzocht in een RIA.** De uitgevoerde RIA bevat nuttige informatie. Er is een behoorlijke inspanning geleverd om verschillende beleidsopties te identificeren. De motivering om te kiezen tussen de opties wordt sterk bepaald door de politieke optie die door de minister in zijn beleidsbrief werd genomen om ‘gold plating’ te vermijden en tot een vereenvoudiging van het milieurecht te komen. De voordelen voor beleid of publiek van de verschillende opties werden weinig onderzocht. De RIA bevat vooral informatie met betrekking tot de vraag welke aspecten al dan niet in een juridische tekst moeten worden opgenomen. De RIA gaat veel te weinig in op de vraag welk beleid de meeste baten opbrengt tegen de minste kosten.

IV. Aanbevelingen voor operationalisering of flankerend beleid

4.1. Verzamelen, beheren en verspreiden van milieu-informatie: belang en behoefte aan een tijdschema

[11] Het verzamelen, beheren en verspreiden van milieu-informatie via databanken is een oud probleem van het Vlaamse milieubeleid dat de nodige aandacht verdient. Al in de beleidsbrief uit 1992 van toenmalig minister van Leefmilieu⁶ wordt een hoofdstuk gewijd aan de ontwikkeling van een milieudatabank. Die databank moet zoveel mogelijk beschikbare beheersinformatie verzamelen en de verzamelde gegevens met elkaar in verband brengen. Er wordt gewezen op belangrijke knelpunten, zoals het feit dat de milieugegevens zeer sterk verspreid zijn over verschillende instellingen en geen coherent geheel vormen en dat er weinig of geen samenwerking is tussen de verschillende instellingen bij het beheer ervan. Men wijst op het belang van deze problematiek voor het beleid. Zo stelt men bijvoorbeeld dat een koppeling tussen gegevens over vergunningen enerzijds en o.a. heffingen en meetnetten anderzijds, noodzakelijk is voor een beter milieubeleid.

Dertien jaar later is een groot deel van de daar gemaakte evaluatie nog steeds actueel en zijn veel van de daar voorgestelde beleidsprioriteiten nog niet of ruim onvoldoende gerealiseerd.

De MiNa-Raad meent dan ook dat de verplichting die het internationale recht ons oplegt om milieugegevens ter beschikking te stellen van het publiek, moet worden aangegrepen om stevige vooruitgang te boeken op dit vlak. Deze beleidslijn spoort goed samen met de regeerambitie om van Vlaanderen een informatie- en kennismaatschappij te maken en met

6) Gedr. Stukken Vlaamse Raad, watervoorziening, ingediend nr. 236/1, p. 89-92.
Beleidsbrief Leefmilieu, natuur- door dhr. N. De Batselier, 22 okto-
behoud, landinrichting en drink- ber 1992, zitting 1992-1993,

de ambities van de minister van Leefmilieu betreffende participatie en maatschappelijke gedragenheid en betreffende wetenschappelijke beleidsvoorbereiding en beleidsevaluatie.

- [12] **Het tijdschema moet – zeker in de praktijk – verder worden uitgebouwd.** Volgens art. 1 van het voorliggende ontwerpbesluit gelden de verplichtingen om informatie te verspreiden slechts voor de informatie die de overheden hebben verzameld vanaf 14 februari 2003. Dit tenzij de informatie al in elektronische vorm beschikbaar is. De informatie die onder de verplichting valt moet ‘geleidelijk’ beschikbaar worden gesteld.

De MiNa-Raad vermoedt dat de bedoelde beperking in de tijd noodzakelijk is om de haalbaarheid te waarborgen van de opgelegde verplichtingen. Ze is eveneens in overeenstemming met het Europese recht.

Wel vraagt de Raad zich af of de verschillende overheden die onder de verplichtingen vallen, de noodzakelijke interne maatregelen hebben genomen om ze effectief waar te maken. Hebben ze de nodige maatregelen en organisatorische ingrepen getroffen om alle relevante milieu-informatie elektronisch te verzamelen vanaf de opgegeven datum? Hebben de beleidsverantwoordelijken van het beleidsdomein initiatieven genomen om daarvoor te zorgen? Verder rijst de vraag of er een soort planning met prioriteitenstelling bestaat om inhoud te geven aan het ‘geleidelijk’ ter beschikking stellen van de informatie. De in de nota aan de regering aangekondigde verslaggeving over de geleidelijke uitbouw, kan daarop verder bouwen en materiaal leveren voor bijsturing.

4.2. Worden maatregelen genomen om de kwaliteit te waarborgen van de te verspreiden gegevens en van de verspreidingswijze?

- [13] **Er moet een systeem van kwaliteitsbewaking komen.** Het decreet Openbaarheid van Bestuur (2004) bevat bepalingen om de kwaliteit van de aangeboden gegevens te garanderen. Art. 30 decreet Openbaarheid van Bestuur, dat enkel betrekking heeft op milieu-informatie, bepaalt dat de informatie in de mate van het mogelijke ‘geordend, accuraat, vergelijkbaar en geactualiseerd’ moet zijn.

Sommige bepalingen hebben betrekking op de kwaliteit van de verspreidingswijze. Artikel 28 decreet Openbaarheid van Bestuur, dat zowel geldt voor milieu-informatie als voor andere informatie, stelt dat de overheid de bevolking of de betrokken doelgroepen ‘systematisch, correct, evenwichtig, tijdig en op verstaanbare wijze’ moet voorlichten. Art. 30 decreet Openbaarheid van Bestuur voegt er aan toe dat de milieu-informatie op actieve, systematische en transparante wijze moet worden verspreid en op doeltreffende wijze toegankelijk moet worden gemaakt.

De Raad stelt vast dat in het ontwerpbesluit of in het begeleidende dossier nergens wordt verder gewerkt op deze bepalingen om aanzetten te geven tot kwaliteitsbewaking. Hij vraagt dat dit vooral snog zou gebeuren.

- [14] **De overheid moet de informatie toegankelijk maken voor een breed publiek.** In een vorig advies⁷ wees de MiNa-Raad erop dat actieve openbaarheid niet enkel deskundigen ten goede mag komen.

De MiNa-Raad vraagt dat de overheid voortdurend inspanningen zou leveren om basisinformatie toegankelijk te maken voor het brede publiek, o.a. door laagdrempelig taalgebruik en/of samenvattingen van relevante informatie. De niet-technische samenvattingen, die gebruikelijk zijn bij milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage, zijn een voorbeeld.

4.3. Wie is verantwoordelijk voor het verspreiden van de gegevens? Op welke manier wordt de overheid daartoe georganiseerd?

- [15] **De entiteiten van het toekomstige beleidsdomein LNE (Leefmilieu, Natuur en Energie) moeten (niet-juridische) werkafspraken maken om te komen tot een duidelijke taakverdeling m.b.t. de uitvoering van de gewestelijke verplichtingen.** In de nota aan de Vlaamse Regering (p. 2) wordt gekozen voor een gedifferentieerde aanpak. De regering wil komen tot een logische taakverdeling betreffende het verspreiden van gegevens tussen de verschillende milieu-instanties binnen het Vlaamse Gewest. Het betreft in concreto een taakverdeling tussen de verschillende bestuursniveaus op basis van het subsidiariteitsprincipe.

De nota vermeldt verder (p. 4) dat AMINAL ervoor moet zorgen dat de gewestelijke verplichtingen worden uitgevoerd.⁸ Daar wordt aan toegevoegd: *‘Er werd bewust niet gepreciseerd welke (milieu-)instantie hiervoor de facto zal instaan. De milieu-informatie kan immers door verschillende overheden of agentschappen op het internet aangeboden worden, zoals dit nu al gedeeltelijk het geval is.’*

In de RIA wordt gesteld dat afspraken wenselijk zijn tussen administratie en VOI's over de concrete invulling van deze verplichtingen en dat interne dienstorders wenselijk zijn om een goede uitvoering van dit besluit en een zo eenvormig mogelijke interpretatie ervan te verzekeren.

De MiNa-Raad bevestigt dat het contraproductief kan zijn om in een besluit van de regering een gedetailleerde taakverdeling vast te leggen tussen de entiteiten van het beleids-

7) MINA-RAAD, nr. 2004 | 10, p. 34 (nr. 38).

8) De aanhef van art. 2 legt de verantwoordelijkheid voor de naleving van de gewestelijke verplichtingen bij ‘de Vlaamse administratie die tot het beleidsdomein leefmilieu, natuur en energie behoort’. De vraag

rijst of deze terminologie voldoende begrijpelijk is. Het betreft wellicht een mengeling van begrippen van voor en na het reorganisatieproces Beter Bestuurlijk Beleid (BBB). Bovendien heeft het begrip ‘administratie’ meerdere betekenissen (zie bv. het erg ruime begrip

‘administratieve overheid’ dat in het decreet betreffende de openbaarheid van bestuur van 1999 werd gebruikt). Het verdient wellicht de voorkeur om de BBB-terminologie ‘departement’ te gebruiken.

domein. Zoals in de RIA wordt aangestipt, moeten binnen het beleidsdomein dan wel concrete werkafspraken worden gemaakt. Anders dreigen ineffectiviteit, inefficiëntie en tijdverlies.

- [16] **Zorg voor een overzichtelijke toegang tot de informatie.** Taakverdelingen zijn goed om ervoor te zorgen dat binnen de overheid op efficiënte wijze werk wordt gemaakt van het ter beschikking stellen van milieu-informatie. De overheid moet echter vermijden dat de burger de interne taakverdeling moet kennen om op een efficiënte manier gebruik te kunnen maken van het overheidsaanbod aan informatie.

De Raad pleit er dan ook voor dat werk wordt gemaakt van een elektronisch overzicht van de aangeboden milieu-informatie. De burger kan dit overzicht dan gebruiken als een handige toegangspoort om de door hem gewenste informatie snel terug te vinden. Het betreft hier een toepassing van het één-loket-principe.

- [17] **Een specifiek onderdeel van de overheid moet worden belast met de coördinatie van de taken op het vlak van het verzamelen, beheren en ter beschikking stellen van gegevens.** Efficiënt informatiebeheer is een sleutelvoorwaarde voor het efficiënt en klantvriendelijk ter beschikking stellen van milieugegevens aan de burger. Samenwerking tussen, en coördinatie van, alle betrokken instellingen zijn hiervoor noodzakelijk. De vraag rijst hoe dit wordt geregeld.

Op basis van een besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 zijn organigrammen opgesteld voor de beleidsdomeinen. In het organigram van het toekomstige Departement LNE (Leefmilieu, Natuur en Energie) is een entiteit “Milieumanagement Informatiesysteem en ICT” voorzien. Deze entiteit komt volgens de MiNa-Raad in aanmerking voor het vervullen van de coördinatie. Uit het voorliggende dossier valt hierover jammer genoeg niets op te maken.

4.4. Aspecten uit het Verdrag van Aarhus betreffende verspreiding van milieu-informatie die niet in het ontwerpbesluit aan bod komen

- [18] **Verspreiding van relevante informatie door exploitanten.** Artikel 5.6 van het Verdrag van Aarhus schrijft voor dat exploitanten, die activiteiten uitoefenen die een aanmerkelijke invloed hebben op het milieu, moeten worden aangemoedigd om het publiek hierover regelmatig te informeren. De MiNa-Raad heeft geen weet van initiatieven van de overheid ter zake. Hij vraagt dan ook dat de overheid daar werk van maakt.